

Éld a húsvét örömét!

Részlet Anselm Grün írásából

Pünkösöd elnevezése a „pentekoste – ötven” szóból ered. Ez a húsvét utáni ötvenedik nap. Pünkösöd a húsvét beteljesedése. Mindkét ünnep természet-ünnepekben gyökerezik. Húsvét a tavasz ünnepe, pünkösöd pedig az aratás kezdete. A zsidók mindkét ünnepet az üdvtörténet eseményeivel értelmezték. Húsvétkor az egyiptomi kivonulásra emlékeznek, pünkösdkor pedig arra, hogy a Sínai-hegyen megkapták a tízparancsolatot. Számunkra, keresztények számára, húsvét Jézus feltámadásának, pünkösöd pedig a Szentlélek eljövételének ünnepe. Minden ünnep egyben mindig az ember önmagára találásának az ünnepe is. Pünkösdkor az emberré válás beteljesedését ünnepeljük. Ahhoz, hogy megértsük, mi köze van pünkösödnek az emberi kiteljesedés folyamatához, vizsgáljuk meg ennek az ünnepnek a gyökereit.

Nézzük először az ötvenes számot. 50 évesen az ember az időskor küszöbén áll. Rómában 50 évesen felmentették az embereket a katonai szolgálat alól. Szent Ágoston szerint szimbolikus jelentése van az ötvenes számnak: „Ennek az ötvenedik napnak van azonban egy másik, titokzatos jelentése is. Hétszer hét az negyvenkilenc, és ha az ember visszatér a kezdethez, és még egy nyolcadik napot hozzászámol, ami egyben az első is, akkor elérjük kerekén az ötvenet. Ez az Úr feltámadása utáni 50 nap most már nem a fáradságot szimbolizálja, hanem a nyugalom és az öröm jelképének tekinthetjük őket.” (Betz 152) Az ötven tehát a nyugalom és az öröm jelképe. Ötvenévesen az ember bölcs, a szellem embere

lesz – mondja Nagy Szent Gergely Mózes irányelveire hivatkozva, mely a levitákat 25 éves kortól kötelezi a szolgálatra a szent sátorban. Ez a szolgálat 50 évesen ér véget. Attól kezdve a leviták a szent edények őrei. Gergely pápa szerint ez annak a vezetői feladatnak a képe, amilyen vezetővé Benedek 50 évesen vált. (vö. Lev 8,24–25). Tauler visszatér Gergely ezen értelmezéséhez. Szerinte az ember élete közepén, 40

Illusztráció: Simon András

évesen, lelki válságba kerül. Istenképet eddig projekciók homályosították el. A 40 és 50 éves kor közötti időben a Szentlélek megváltoztatja az ember Istenhez fűződő viszonyát, és képessé teszi arra, hogy megértse és megtapasztalja Istent. 50 évesen a szellem emberei, az áldás forrásai leszünk, akik képesek arra, hogy bevezessenek másokat Isten bölcsességébe és megtapasztalásába.

Izraelben minden 50. év jubileumi esztendő volt: „ne vessetek, ami a

szántón magától nem terem, ne araszatok le, tőkéteket ne metsszétek, és termését ne takarítsátok be, hogy szent legyen az örvendetes esztendő” (Lev 25,11–12). Ugyanakkor minden adósság eltöröltetik, a rabszolgák visszakapják szabadságukat. Az emberré válás szép képe ez. Az 50. év az elmélkedés éve, egy „sabbat-év”, amikor az ember megáll, hogy átgondolja, eddigi életében mi volt igazságtalan, mi az, ami nem a saját lényének és nem Isten akaratának szellemében növekedett. Az embernek el kell engednie az adósságokat, azaz félre kell tennie a viszálykodást másokkal, tisztáznia kell a kapcsolatait, ugyanakkor ki kell egyeznie magával és az életével is. Az embernek szabadon kell engednie a rabszolgáit. Amit eddig rabszolgaként tartott, amit elnyomott, fel kell szabadítania, hogy az tényleg élhessen. Maga sem élhet többé rabszolgaként, aki teljesítménnyel akarja bizonyítani az értékét, hanem csakis Isten szabad fiaként vagy szabad leányaként.

Pünkösöd mindezt a tudat alatt közrejátszó tartalmat is eszünkbe juttatja. Ha ránk száll a Szentlélek, akkor bennünk is beteljesedik az ötvenes, akkor mi is eljutunk valódi lényünkhöz, nyugalmat és örömet lelünk, akkor mi is a szent edények őrzőjévé válunk, vagyis mások vezetőjévé és kísérőjévé. A húsvétól pünkösödig tartó 50 nap az emberré válást akarja begyakoroltatni velünk. A húsvéti evangéliumok és a húsvéti történetek, a Krisztus mennybemeneteléről és a Szentlélek kiáradásáról szóló elbeszélések az ember önmagára találásának útját írják le, a sírból való feltámadás útját, a feltámadást a hétköznapi életben, az elmerülést önnön emberségünkben egészen a mennyországig, mely bennünk van. Ez az az út, mely a minket vezető fel-

támadt Krisztustól a hozzánk szóló belső mesterhez vezet. Önmagunkra találásunk a Lélek várásától a Szentlélek pünkösdi kiadásáig tart. Ha eljön a Lélek, akkor igazán önmagunkká válnunk, akkor felébrednek képességeink és lehetőségeink, akkor minden átalakul bennünk. A bimbó kirügyezik, és életünk virága kinyílik. Pünkösöd az elevenség ünnepe. Ha Isten Lelke, aki kezdetben a világ fölött lebegett, belénk hatol, akkor újáteremtődünk, akkor saját eredetünkkel kerülünk kapcsolatba, azzal az ősi képpel, amit Isten alkotott rólunk magának.

Pünkösöd azonban nem csak az egyén önmagára találásáról szól, hanem az Egyház létéről és növekedéséről is. Pünkösöd az Egyház születése. Ha a Szentlélek leszáll az emberekre, akkor összehozza őket, akkor olyan közösséget hoz létre, amely minden kereső és kérdező felé nyitott. Olyan közösség jön létre, amelyik áttöri szűk korlátait, és a világ kovásza lesz. Az ember önmagára találása akkor teljeseedik be, ha nyitott a közösségre, ha másokkal együtt azon dolgozik, amit Isten bízott mindannyiunkra: emberibbé tenni, Isten akarata szerint formálni és alakítani ezt a világot, és belevésni Isten Lelkét. Az Egyház azoknak a közössége, akik együtt tanúskodnak Jézus föltámadásáról. Ezért ahol az emberek reményvesztettek, ahol a halál árnyéka úgy tűnik, legyőzi az életet, hirdetni kell, hogy az élet legyőzte a halált, a szeretet legyőzte a gyűlöletet, és van feltámadás.

Reviczky Gyula Pünkösöd ünnepére

Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed
Ma is minden bánkodó szívénél,
Hogy ki tévelyg kétségbe, homályba:
Világító sugaradat áldja.
Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!
Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretetnek sugara, Szentlélek!

„Jót s jól, ebben áll a nagy titok”

Sorsfordító időket él át nemzetünk, egész Európa, de úgy tűnik, a nagyvilág is. Ezért időszerű újraolvasni Madách Imre (1823–1864) alsósztrigovai földbirtokos, Nógrád megyei radikális politikus világviszonylatban is egyedülálló remekművét: Az ember tragédiáját.

Ez az elvonultan élő, családjától elhagyott író mindenkinél szorongatóbban érezte át az 1848–49-es szabadságharc bukását követő önkényuralom sötét korszakát. Nem tehette, hogy ne higgyen a haladás eszméjében, de a kilátástalan helyzetben mégis kételyei támadtak. Hite és kételyei roppant viaskodásban csapnak össze a Tragédiában.

A hatalmas drámai költemény már indulásában is tragédiát sejtet. A teremtés befejezésével az angyalok kara dicsőíti az Alkotót és művét. Egyedül Lucifer, a tagadás szelleme bírálja gúnyosan a teremtett világot, de mikor az Úr ezért száműzi az égből, részt követel magának. „S egy talpalatnyi föld elég nekem. Hol a tagadás lábát megveti, Világodat meg fogja dönteni.” Isten átengedi az Édenkert két fáját a lázadó szellemnek. A két fa a tudás és az öröklét fája. Mindentudással és örök ifjúsággal kísérti meg és ejti bűnbé Lucifer az első emberpárt.

Éva és Ádám eszik a tudás fájáról, és

Isten büntetésként kiűzi őket az Édenből.

Ádám a kiűzetés miatt nem esik kétségbe. Meg akar küzdeni az életért, bízik a maga erejében. Egy vágya van csupán: „Jövőmbe vetni egy tekintetet, hadd látom, miért küzdök, mit szenvedek!”

Lucifer teljesíti a kívánságát. Bűvös álmodat bocsát Ádámra és Évára, és megmutatja nekik az emberiség történeti korszakait. Ádám minden vágyában, minden eszmében csalódik. Már-már el akar szakadni a földtől tiszta szellemi életet keresve a csillagok világában. Lucifer kárörömmel szól, hogy végre valóra válthatta búcsútervét, megdöntötte a teremtés művét. Lucifer azonban hiába érvel. Ádám ugyan végső kétségbeesésében az öngyilkosságot választaná, hogy vége szakadjon még kezdete előtt az emberi történelemnek.

Elhatározásában Éva vallomása állítja meg. Ádám újra az életet, a küzdelmet választja, és visszatér a földre.

„A célt tudom, még százszor el nem érem. Mit sem tesz! A cél volta képp mi is? Az élet a küzdelem, s az ember célja e küzdelem maga.”

Gyötrő kérdéseivel még Istent ostromolja. Az Úr válasza: „Mondottam, ember: küzdj és bízva bízzál!”

Amint a bevezető sorokban írtam, ma is sorsfordító időket élünk. Tanulságul Szerb Antal (1901–1945) irodalomtörténetéből idézem a napjainkban is nagyon megszívlelendő gondolatokat a Tragédiáról:

„Ember, küzdj! Mert bármely csapások érnek a valóságban, van valami bent, a magyar lélek mélyén, valami megközelíthetetlen, körülhatárolt, független terület, ahol a magyart nem győzhetik le a szünet nélkül sújtó századok. Összecsaphatnak még egyszer fejünk felett a keserűség hullámai, de a mi győzelmünk csak idő kérdése.”

Ez tehát Madách! És ez Ádám üzenete, aki hallgatott az Úr szavára.

N. E.

Születésnap

Nehéz lehetett eltitkolni Apolka nővér elől, mi készül a templomban csütörtök délután, hiszen az ő tudta nélkül szinte semmi sem történhet ott. Ő látja el a sekrestyési teendőket, művészi igényességgel díszíti az oltárt, rendben tartja a miseruhákat és a kegytárgyakat, eligazítja a ministránsokat és az ügyes-bajos dolgokkal betérő híveket. Felsorolni sem lehet, mennyi minden tartozik a felügyelete alá.

Nem csoda, hogy meglepődött, amikor éppen csak az utolsó percben jutott tudomására a rendkívüli, délután 5 órai mise, amelyet érte tartottak, az ő 80. születésnapjának megünneplésére. A főcelebráns Kocsi György szemináriumi prefektus atya volt, aki Apolka nővérral hosszú évekig dolgozott együtt Somlósárhelyen. Gyula atya mellett dr. Galambos Iván atya, a hittudományi főiskola tanára koncelebrált, akivel 1955–58-ig Városlődön, később Kiskanizsán szolgált.

Herczeg Adél nővérnek, az angolkisasszonyok jelenlegi házfőnökének

beszédéből néhány fontos eseményt tudhattunk meg Apolka nővér életéből.

Innen, a veszprémi házból indult útjára 17 évesen. A háború idején a noviciátúrát Budapesten töltötte, majd a fogadalomtétel után ismét visszajött Veszprémbe. Számos megpróbáltatást kellett átélnie: német származású szüleinek kitelepítését, a szerzetesrendek szétszórátása következtében a plébániáról való elhurcolást és kitoloncolást, és a meglehetősen erős „ösztönzést” arra, hogy a rendből kilépjen. Néhány hét múlva, a légerek feloszlata előtt Katona Lajos esperes vitte haza Városlődre néhány nővértársával együtt. Az itt élő emberek szeretetétől övezve dolgoztak, részt vállalva azok mindennapi küzdelmeiből, majd az atyával együtt Kiskanizsára, később Somlósárhelyre kerültek. A helyi hatóságok sehol sem túrték el sokáig tevékenységük következményét: a hitélet fellendülését.

A tavaly elhunyt Edit nővérral 53 évig szolgáltak együtt. Személyében valódi testvért veszített el Apolka nővér, a mai napig fájdalmasan érinti a hiánya. Együtt helyezték őket Felsőörsre is, majd 1992-ben végre újjá-

alakulhatott a veszprémi közösség. Ekkor Matild, Irma és Edit nővérral együtt vállalták a Regina Mundi-templom gondozását és a hitoktatást a Szilágyi általános iskolában.

Kocsi György atya kiemelte az angolkisasszonyoknak alapítójuk, Ward Mária szellemében a fiatalok nevelésében végzett pótolhatatlan munkáját. Apolka nővér mindezen kívül a háztartási teendőkben is jeleskedik.

A szentmise után a rokonok, barátok, rendtársak – Apolka nővér egykori állomáshelyeiről érkezettek és helybeliek egyaránt – szeretetüket kifejezve köszöntötték. Ezzel azonban még mindig nem ért véget a meglepetések sorozata!

A szomszédos Szilágyi-iskolában fogadás és újabb köszöntők és ajándékok vártak Apolkára.

Brigitta nővér és Szűcs Attila tanár úr csodálatos vetített összeállítást mutatott be az életéről, gyermekkori és fiatalkori fényképek, idézetek segítségével, zenei aláfestéssel.

Igazi boldog, jó hangulatú ünnepségben lehetett részünk.

A jó Isten még nagyon sokáig éltesse Apollónia nővért, halmozza el őt áldásával, kegyelmével!

Demény Anna
fotók: Selyem Zoltán

Plébániai közösségek első találkozója

Határozottan tetszett az égieknek ez a kezdeményezés: csodálatos, verőfényes délutánt ajándékoztak nekünk ezen a szombati, május 13-i napon. A régi plébánia, vagyis az új közösségi ház udvarán hosszú padok és enni-innivalóval dúsan megrakott asztalok fogadták a kereken 20 közösség tagjait.

Nagy Árpádné, a kolpingosok és Stampf Margit, a karitász vezetője hívta össze agapéra a plébániai csoportokat, hogy egymást és egymás tevékenységét kötetlen együttlét során jobban megismerhessük.

Tóth Gyula plébánosunk örömmel köszöntötte a mintegy 70 jelenlévőt, és további eredményes munkát, együttműködést kívánt mindenkinek. Rámutatott, hogy a plébánia – a lelki vezetés mellett – a továbbiakban közösségi házként is lehetőséget biztosít a kisközösségek működéséhez, miután a szomszédos plébániai lakás felépült.

A szervezők felkérése alapján a sokszínű tevékenységet végző csoportok vezetői vagy képviselői elmondták, hogy képesnek érzik magukat arra, hogy kovászai legyenek a nagyobb közösségnek, és a mai világban annyira szükséges újraevangelizáció eszközévé váljanak.

A cursillós csoportból is többen részt vettek az összejövetelen.

A Veszprémi egyházmegyében már több plébániától független csoport működik, melyek tagjai háromnapos keresztény tanfolyamot végeznek, és

Fotó: Tátrai Radics Rita

ezt követően vesznek részt a 2-3 hetenként összejövő csoportokban, ahol imával, énekléssel, a Szentírás, a szentek életének elemzésével, a mindennapok tanúságtételeivel, a keresztényeket érintő kérdések megbeszélésével foglalkoznak. Tevékenységükben az ima mellett a keresztény tettek, az evangelizálásra helyezik a hangsúlyt. Részt vesznek városi, egyházmegyei eseményeken is.

A közösségek találkozóján elhatároztuk, hogy évente egyszer, valószínűleg májusban, megszervezzük a plébániához tartozó kisközösségek hasonló összejövetelét. A csoportvezetők egymás között is szorosabb kapcsolatot tartanak. Rendszeresen hírt adunk magunkról a Regina Krónikában és más sajtóban. A tárgyi feltételek javulásával munkánkban jobban ki tudjuk majd használni a Magyar Katolikus Rádió és a Mária Rádió adta lehetőségeket is.

Az összejövetelen közösen vontuk le azt a tanulságot is, hogy a keresztény kisközösségekben folyó ima és tettek

nagymértékben tudják elősegíteni hazánk lelki megújulását, testvéreink életcéljának krisztusi kibontakozását.

Demény Anna és Gubicza László

A Regina Mundi Plébánia csoportjai:

1. *Egyházközségi képviselő-testület* (Stumpfhauser József)
2. *Rózsafűzér-társulat* (Németh Emília)
3. *Schola Regina kórus* (Rostetterné Nagy Rita)
4. *Regina Mundi karitászcsoporthoz* (Stampf Margit)
5. *Bibliacsoporthoz* (Tóth Gyula)
6. *Kolping Család Egyesület* (Nagy Árpádné)
7. *Ministránsok* (Almásy András)
8. *Középiskolás hittan* (Hutvágner Erika)
9. *Hitoktatók* (Tóth Gyula)
10. *Ifjúsági hittan* (Tóth Gyula)
11. *Cserkészek* (Tóth Gyula)
12. *Felnőttkatekézis* (Tóth Gyula)
13. *Cursillo* (Gubicza László)
14. *Imacsoporthoz I.* (Varjú Istvánné)
15. *Imacsoporthoz II.* (Tormáné Balogh Erika)
16. *Családközösség* (Tátrai József)
17. *Egyetemi lelkesedés* (Lakó János)
18. *Ifjúsági zenekar* (Almásy András)
19. *Óvodáskorúak szüleinek közössége* (Tátrai Radics Rita)
20. *Regina Krónika szerkesztősége* (Demény Anna)

Javaslat: a csoportok vezetői találkoznak a közösségi házban szeptember első hetében!

Fotó: Tátrai Radics Rita

Jézus a barátod

Ha bánatod van, keresd Jézusodat,
 Borulj le előtte, sírd el bánatodat,
 Ő majd bekötözi vérző sebeidet,
 Meggyógyítja bánatos szívedet,
 Ha nagyon egyedül vagy, már senkid sincsen,
 Ne félj, mindig veled van az Úristen.
 Ha nehéz kereszted nem bírod viselni,
 Veled van Úr Jézus, vállaira veszi.
 Szegény a házad, mindenki elhagyott.
 Nézz rá a keresztre, megsegít Jézusod.
 Rosszak az emberek, nagyon megbántottak,
 Gondolj rá, Jézusra, kire halált kiáltottak.
 De mégse keseregi, töröld le könnyedet,
 Hajtsd Jézus vállára bánatos fejedet.
 Ott nyugalmat találsz, békét, szeretetet,
 Amit ember tőled soha el nem vehet.
 Bármit hozzon a sors, azt kell imádkoznod,
 Legyen meg, szent Atyám, a te akaratom.
 Így végezd el imád egész életedben,
 Elvezet Jézus Atyádhoz a mennyben. Ámen

Fotó: Zwicker

**Május 21-én volt a Szilágyi Erzsébet Keresztény
 Általános Iskola tanulójának elsőáldozása**

Egyházközségi zarándoklat

Idei egyházközségi zarándoklatunkat a szokott időpontban, szeptember 3. szombatján, 16-án Máriakálnokra, a szigetközi zarándokhelyre tervezzük, Győr, Lébény, Mosonmagyaróvár érintésével. Indulás reggel 7 órakor, várható érkezés este ½ 10-kor. Várható útiköltség kb. 1500 Ft lesz. Jelentkezni a sekrestyében vagy a plébánián lehet.

Imádság

Istenem, fiatalok közé vezettél,
 hogy tanítsam, neveljem őket.
 Tudod, mennyire szükségem van
 neked is a Szóra, melyet te mon-
 dasz ki, hogy életük legyen.
 Legyen tiszta a hallásuk, hogy
 a sokféle kimondott szó közül
 befogadhassák az életadót!
 Legyen tiszta a látásuk, hogy
 mélyebbre tekinthessenek, mint
 a pusztta felszín!
 Legyen tiszta a szívük, hogy
 minden töredékes tudásnál és
 tudománynál

többre értékeljék azt az életstí-
 lust, melyet Krisztus evangéliu-
 mában
 nyilatkoztattál ki nekünk!
 Add, Uram, hogy személyes
 példámmal hozzád közelebb
 vezethessem
 diákjaimat, akik szomjúhoz-
 zák az igazságot, hogy életük mind
 teljesebb,
 szebb, boldogabb lehessen.
 Ámen

Korzenszky Richárd

Szerkesztett szentmise kicsiknek

Nemrégiben hallottam, hogy a veszprémi Regina Mundi Plébánián szombatonként öt órakor óvodáskorú gyermekek számára úgynevezett „ovismisé” tartanak. Ezt hallva el is vittem négy és fél éves kislányomat az egyik szombat délután. A kislányom nagyon jól érezte magát, alig várja a következő szentmisét. Személy szerint rám is rendkívül jó benyomást tett Tóth Gyula plébános atya, aki Radics Rita segítségével kedvesen,

barátságosan, játékosan a gyerekek számára érthető nyelven tartotta a szentmisét. Úgy gondolom, hogy az atya kezdeményezése nagyon hasznos és jó, a résztvevő családok szeretetteljes légkörben hallgathatják Jézus tanításait. Jó volt látni, ahogy a kicsiny gyermekek körbeülték Gyula atyát, és ahogy bele-belekapcsolódtak a szentbeszédbe.

Nagyot változna a világ, ha mind többen és többen látogatnák a misét

gyermekükkel, s ilyenformán a hit, a tisztesség, s az igazság alapjaival már egészen kicsi korban magától értetődő módon megismerkednének, s a vallás gyakorlása életük részévé válna. Mindezekon túl a kicsik hozzászoknának a rendszeres miselátogatáshoz, s a templomba járás nem egy kényszerű kötelesség lenne, hanem egy természetes igény. Mit is mondott Jézus: Engedjétek hozzám a kisdedeket, mert ilyeneké a mennyek országa.

Baji Gyuláné

Veszprém

Fotók: Tátrai Radics Rita

Rajzpályázat

Az előző havi feladványunkra lapzártáig *Anczman Katica* (5,5 éves) képe érkezett be. Gratulálunk! A jutalmat a június 11-i 8 órai (gitáros) szentmise után veheti át!

A következő feladat a július–augusztusi számunkban jelenik meg.

Az ovismise a nyári hónapokban szünetel. Legközelebb szeptember első szombatján találkozunk!

A hónap szentje: Gonzaga Szent Alajos

Alajos 1568. március 9-én született Castiglione örgrófja, Ferrante Gonzaga elsőszülöttjeként, s őt még hét testvére követte. Születése előre meghatározta várható életútját. Alig volt tíz éves, amikor a toszkán nagyherceg udvarába került apródnak. Ott megtanulhatott mindent, ami akkoriban társadalmi rangjához szükséges volt: udvari viselkedést és fellépést, a klasszikus és élő nyelveket. A fejedelmi fiúk és lányok között, akikkel együtt élt, ott volt a későbbi francia királyné, Medici Mária is. Megtartottak minden egyházi előírást, de az udvar valójában távol állt a keresztény lelkeségtől. A gyilkosságtól sem visszariadó kegyetlenség és a féktelen, léha viselkedés mindennapos volt. A fejedelmi családok úgy érezték, fölötté állnak a köznépek, sőt a jognak és a törvényeknek is. Ebben a légkörben Alajos elhatározta, hogy megőrzi függetlenségét, és nem engeddi, hogy környezete magával ragadja. Kora szerint még gyermek volt, de már tudta, mit kell tennie. A firenzei Angyali Üdvözlé-templomban fogadalmat tett: nem alkalmazkodik környezetének szelleméhez, hogy szabad maradjon Isten számára.

Firenzéből 1579-ben a mantovai herceg udvarába ment. A herceg volt az egész Gonzaga-ház feje. Ott állítólag már kifejezésre is juttatta meggyőződését: „Istennek szolgálni jobb, mint az egész világon uralkodni.” Életmódjának merőben eltérő formája állandó tiltakozás volt az udvari körökben uralkodó visszaélésekkel és bűnökkel szemben. Mivel ezek száma nem volt csekély, nem lehet csodálkozni, hogy az ő másfélesége föltűnt, sőt kihívásként hatott.

1581-ben Alajost apródként Máriának, V. Károly legidősebb leányának, II. Miksa feleségének udvarába rendelték, aki spanyol hazájába készült visszatérni. Alajos szülei és testvérei vele együtt hajóztak a tengeren. Az apa játékszenvedélye miatt kényelmetlen pénzügyi helyzetbe sodródott

Spanyolországban, s a tizennégy éves Alajosnak kellett levélben közbenjárnia a rokonságnál. Úgy látszik, apja nagyon bízott elsőszülöttének diplomáciai képességeiben. Amikor II. Fülöp király 1583-ban több évi portugáliai tartózkodás után visszatért Madridba, Alajost választották ki a latin üdvözlőszónoklat elmondására. Ez a beszéd ugyan a kor szokványos iskolai feladata volt, mégis elárul valamit az ifjú szónok tehetségéből. Ott Spanyolországban lett egészen világos a trónörökös előtt jövő életútja. Be akart lépni a jezsuita rendbe, és ezzel hosszú küzdelem kezdődött apjával, aki abba még csak beleegyezett volna, hogy fia egyházi szolgálatot vállaljon, amelyet a bíborosi méltóság koronázhatott volna meg, a szerzetességet azonban kevesnek találta elsőszülötté számára.

1584 nyarán a család visszatért hazájába, csak egyik nővére maradt a madridi udvarban. Odahaza az édesapa még egyszer megkísérelt mindent, hogy fiát a szerzetesi hivatástól eltérítse. De ezúttal is alábecsülte fia határozottságát és bátorságát. 1585. november 2-án a trónörökös ünnepélyesen – minden formáság betartásával – lemondott összes jogáról, és a trónöröklést Rudolf öccsére ruházta. Nem volt véletlen, hogy halottak napját választotta alkalmul, mert valóban meghalt ennek a világnak. Két nap múlva Alajos már úton volt Róma felé, hogy ott megkezdje próbaévet. Néhány hónappal később apja haláláról értesült.

Tanulmányi éveit súlyos családi bajok zavarták meg, szükség volt a legidősebb testvér tanácsára és segítségére. Rudolf öccse, akinek átadta az örgrófságot, sok gondot okozott. A családi tanács által elhatározott házassági ajánlatot semmibe véve megszüketett egy polgári származású leányt, és titokban feleségül vette. Alajos alig bírta rávenni, hogy vállalja, azaz hozza nyilvánosságra a megkötött és érvényes házasságot, és ezzel szüntesse meg a törvénytelen együttélés

botránnyát. Eközben Rudolf a mantovai herceggel Solferino birtoklásáért perlekedett. Alajos először csak egy sornyi – anyjának írt – levéllel avatkozott az ügybe. Anyja egyébként a területi viták ügyében még Prágába is elment a császári udvarba. A viszályt azonban nem sikerült rendezni. Ekkor a mantovai herceg anyja azt javasolta, hogy Alajos legyen a döntőbíró. A rend általános főnöke elfogadta az ajánlatot, és megengedte, hogy Alajos hazatérjen, s ott a helyszínen oldja meg a vitás kérdéseket. Az, hogy az alig húsz éves fiatal embert bízták meg ezzel a feladattal, világosan mutatja, mekkora tekintély élvezett a családi körben. A közvetítés sikere tényleg nem maradt el, és helyreállt a béke.

Alajos így szerencsésen megoldotta mindkét nehéz feladatát, amelyek miatt Lombardiába jött. Most visszahívták Rómába, hogy ott a Római Kollégiumban, a rend központi tanulmányi intézetében folytassa teológiai tanulmányait.

Egy alkalommal Rómát „igazi hazájának” mondta, s az is lett földi útjának utolsó állomása. 1590–91 tele éhínséget hozott Itáliára, s vele pestist, amellyel szemben akkoriban szinte tehetetlenül álltak.

A Római Kollégium növendékei is beálltak az önkéntes ápolók sorába, s életének utolsó heteiben Alajos több más bátor emberrel együtt a római „fekete halál” ellen harcolt. Az egyik napon az utcán összeesve talált egy beteget, akin a pestis minden jele látható volt. Késlekedés nélkül a vállára vette, és a kórházba vitte. A huszonhárom éves ifjú ekkor kapta el a halál csiráját. Fájdalmas betegeskedés következett. Rögtön fölvette a betegek szentségét, de a betegség elhúzódott.

1591. június 21-én halt meg a Római Kollégiumban. Tizennégy évvel később boldoggá, 1726. december 31-én szentté avatták. Ünnepe 1842-ben vették föl a római kalendáriumba.

(Forrás: A szentek élete)

Egyházi kitekintő

Bohus Péter nemesvámosi plébánost a nyugdíjazása miatt az érsek atya felmentette a kerületi esperesi tisztése alól, és Szerenka Miklós irodagazgatót, a veszprémi Szent Margit Plébánia plébánosát nevezte ki kerületi esperesnek.

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai júniusra:

Általános: Hogy a keresztény családok szeretettel fogadjanak minden megfogant gyermeket, és gyengédséggel vegyék körül az ápolásra és segítség-re szoruló betegeket és öregeket.

Missziós: Hogy a keresztény pásztorok és hívek a vallások közötti párbeszéddel és az örömhírnék a helyi kultúrához való alkalmazásával szolgálják a népek evangelizálását.

Június 5-én, **pünkösdhétfőn** reggel 8, délelőtt 10 és este ½ 7-kor lesz szentmise. Hagyományainknak megfelelően a délelőtt 10 órai szentmise latin nyelvű, gregorián szentmise lesz.

Ugyancsak június 5-én, pünkösdhétfőn lesz fiataljaink **bérmálása** a Szent László-templomban, délután 3 órakor.

Június 10-én délelőtt 10 órától családi **juniálist** rendez a Davidikumban az érsekség családpasszorációs irodája.

Június 11. **Szenháromság vasárnapja**, a húsvéti szentgyónás és szentáldozás elvégzésének a határideje.

Június 11-én reggel 8 órakor lesz a **tanév végi hálaadó szentmisénk** és a hittanos bizonyítványok kiosztása. Valamennyi hittanosunkat erre a szentmisére várjuk.

„Tetőtéri esték”

Tihanyban

június 16-án 18 órakor

A tetőtérről a tetőtérben
címmel

Korzenszky Richárd OSB
tart előadást.

Június 16-án, pénteken délelőtt 10 órakor a székesegyházban az érsek atya **pappá szenteli** Furján Gellért, László Dezső és Tóth András diakónusokat. Imádkozzunk értük!

Június 18-án tartjuk Krisztus Szent Testének és Vérének az ünnepét, **úrnapját**. Mivel nálunk a körülmények nem alkalm csak úrnapi körmenet tartására, a délelőtt 10 órai szentmise után az Oltáriszentség litániáját imádkozzuk el.

Június 23. **Jézus Szentséges Szívének az ünnepe**. Az esti szentmise előtt, 6 órakor a Jézus Szíve litániát énekeljük el.

Június 24. **Keresztelő Szent János** születésének az ünnepe (Szent Iván napja).

Június 27. **Szent László királyunk ünnepe**.

Június 29. **Szent Péter és Szent Pál** főapostolok ünnepe. Az ünnephez kapcsolódó „péterfillérgyűjtést”, amellyel a katolikus egyház római központját terhelő kiadásoknak a fedezéséhez járulunk hozzá, a következő vasárnap, július 2-án tartjuk.

Július 1-jén, szombaton délelőtt 10 órakor a Szent Margit-templomban az érsek atya **pappá szenteli** Nagy Balázs Vince diakónust.

Július 2-án a vasárnap miatt idén elmarad Sarlós Boldogasszony liturgikus ünnepe.

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászülettek: Szilvási Bernadett április 23-án, Cseh Vanessza Tünde május 20-án, Svéd Gergely május 20-án, Krepsz Kolos Barnabás május 20-án, Balog Edina május 20-án, Molnár Henrik Gábor május 20-án, Molnár Kevin Gábor május 20-án.

...mert szentségi házasságot kötöttek: Takó Norbert és Fehér Ágnes Katalin május 13-án, Mekler György Ferenc és Vági Klára május 27-én.

...mert az örök hazába költöztek: Veiland Lászlóné Molnár Éva Krisztina (58 éves) április 30-án, Kiss Ervinné Siffer Judit Terézia (69 éves) május 5-én, Vig Sándorné Sztanek Anna (85 éves) május 9-én, Molnár Lászlóné Czicza Ilona (81 éves) május 12-én, Bauer Ferenc (84 éves) május 24-én.

Lelkiségi foglalkozások

Hétfő: 18 órakor felnőttkatekézis a plébánián

Szerda: 18.30 órakor bibliaóra a templomi hittanteremben

Csütörtök: 18 órakor szentségimádás

Péntek: 19 órakor ifjúsági hittan a közösségi házban

Szombat: 18 órakor kóruspróba a templomi hittanteremben

Miserend

Hétfőtől szombatig: 7 órakor

Szerda és szombat: 18.30 órakor is

Elsőpéntek: 18.30 órakor is

Vasár- és ünnepnap: 8, 10, 11.30,
18.30

Június 11-én 8 órakor gitáros szentmise

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
jún. 11.	MTörv 4,32-34.39-40	Róm 8,14-17	Mt 28,16-20
jún. 18.	Kiv 24,3-8	Zsid 9,11-15	Mk 14,12-16.22-26
jún. 25.	Jób 38,1.8-11	2Kor 5,14-17	Mk 4,35-41
júl. 2.	Bölcs 1,13-15; 2,23-24	2Kor 8,7.9.13-15	Mk 5,21-43

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 600 példányban

Felelős kiadó: Tóth Gyula plébános

Szerkesztőség: a plébánián,

Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

Szerkesztők: Demény Anna,

Kreschka Miklós, Selyem Zoltán